รายงานนวัตกรรม วัฒนธรรมไทย

๑. ชื่อนวัตกรรม วัฒนธรรมไทย

๒. ผู้จัดทำ นางสาวสุภาวดี บุสดี

๓. ความเป็นมาและความสำคัญ

วัฒนธรรมไทยมีรากฐานมาจากหลายแหล่ง ทั้งความเชื่อ ศาสนาพุทธ ภูมิปัญญาไทย และสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการเกษตรมาตั้งแต่บรรพบุรุษ การอนุรักษ์วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะวัฒนธรรมเปรียบเสมือน "รากแก้วของสังคม" ที่ช่วยหล่อหลอมให้คนในชาติมีเอกลักษณ์ มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน และเป็นเครื่องมือในการสืบทอดภูมิปัญญาจากรุ่นสู่รุ่น .

สร้างความภาคภูมิใจและอัตลักษณ์: การอนุรักษ์ช่วยให้คนในชาติรู้สึกถึงความผูกพันและภาคภูมิใจในความเป็นไทย ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย อาหารไทย ประเพณี หรือศิลปะการแสดงต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งบ่งบอกตัวตนของชาติ

เป็นภูมิคุ้มกันทางสังคม: เมื่อคนในสังคมยึดมั่นในวัฒนธรรมที่ดีงาม เช่น ความกตัญญู ความเมตตา และความสามัคคี จะช่วยลดความขัดแย้งและสร้างสังคมที่น่าอยู่

ต่อยอดและสร้างมูลค่า: วัฒนธรรมสามารถนำมาต่อยอดเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การพัฒนาสินค้าหัตถกรรม หรือการนำเสนออาหารไทยสู่เวทีโลก

.๔. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๔.๑ เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอด: นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบันทึกและเผยแพร่ข้อมูลวัฒนธรรม เพื่อให้คนรุ่นใหม่เข้าถึงได้ง่ายขึ้น และช่วยป้องกันการสูญหายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒ เพื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงง่ายและน่าสนใจ: สร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ที่ไม่ใช่แค่ตัวอักษร เช่น การใช้เกมหรือแอปพลิเคชันที่ให้ผู้ใช้ได้ทดลองทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม เพื่อดึงดูดความสนใจและสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

๕. ขอบเขต

๑. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๓ โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

๒. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable): นวัตกรรมการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรม รูปแบบการสอน สื่อ หรือชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรตาม (Dependent Variable): ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ หรือพฤติกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียน ซึ่งจะเป็นผลลัพธ์ที่ผู้วิจัยต้องการวัดและประเมินผลหลังจากนำนวัตกรรมไปใช้

๓. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรมไทย: ทั้งในแง่ของวัฒนธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรมทางจิตใจ

ประเภทของวัฒนธรรม: เช่น วัฒนธรรมด้านภาษา ประเพณี ศิลปะ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน: ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ

การประยุกต์ใช้วัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน: เพื่อให้นักเรียนเห็นว่าวัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องไกลตัว

๖. กรอบแนวคิด

งานวิจัยนี้อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดการเรียนรู้แบบ Constructivism และ Experiential Learning โดยเชื่อว่านักเรียนจะสามารถสร้างองค์ความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยได้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงและการมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและเพื่อนร่วมชั้นเรียน .

๗. ขั้นตอนการสร้างนวัตกรรม

๗.๑ การวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน

๗.๒ การออกแบบนวัตกรร: พัฒนานวัตกรรมขึ้นมา โดยอาจจะเป็นชุดกิจกรรม การใช้เทคโนโลยี หรือสื่อการเรียนรู้แบบใหม่ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ม.๓

๗.๓ การสร้างและพัฒนานวัตกรรม ดำเนินการสร้างสื่อหรือกิจกรรมตามที่ออกแบบไว้ เช่น การสร้างแอปพลิเคชัน การจัดทำวิดีโอ หรือการออกแบบเกม

๗.๔ การทดลองใช้นวัตกรรม นำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผล

๗.๕ การปรับปรุงและสรุปผล ปรับปรุงนวัตกรรมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามผลการประเมินที่ได้มา

๘. ผลการดำเนินการ

๘.๑ ด้านความรู้ นักเรียนมีความเข้าใจในความหมาย ความสำคัญ และประเภทของวัฒนธรรมไทยเพิ่มขึ้น

๘.๒ ด้านทัศนคติ นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์วัฒนธรรมมากขึ้น

๘.๓ ด้านทักษะ นักเรียนสามารถทำงานเป็นทีม นำเสนอ และประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทยในชีวิตประจำวันได้

๙.ประโยชน์ที่จะได้รับ

๙.๑ นักเรียนมีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม

๙.๒ โรงเรียนมีนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสังคมศึกษาและรายวิชาอื่นๆ

๙.๓ เกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมวัฒนธรรม

๑๐. ปัจจัยความสำเร็จ

๑๐.๑ การสนับสนุนจากผู้บริหาร: การให้ความสำคัญและสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น

๑๐.๒ ความร่วมมือจากครู: การมีส่วนร่วมในการออกแบบและนำนวัตกรรมไปใช้

๑๐.๓ การมีส่วนร่วมของนักเรียน: ความกระตือรือร้นและความสนใจของนักเรียนในการทำกิจกรรม

๑๐.๔ การเชื่อมโยงกับชุมชน: การนำภูมิปัญญาหรือบุคลากรในท้องถิ่นมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้

๑๑.ข้อเสนอแนะ

ควรมีการต่อยอดนวัตกรรมให้ครอบคลุมวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานีมากขึ้น
จัดกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น การทัศนศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมจริง
จัดทำเป็นคลังสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อให้ครูท่านอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปปรับใช้ได้

๑๒.การเผยแพร่

เผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมผ่านช่องทางออนไลน์ของโรงเรียน เช่น เว็บไซต์หรือแฟนเพจนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการระดับโรงเรียนหรือระดับจังหวัด จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น โปสเตอร์หรือวิดีโอสั้นเพื่อเผยแพร่ผลลัพธ์ของโครงการสู่สาธารณะ

ภาคผนวก

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
รหัสวิชา ส23101 **รายวิชา วิชาสังคมศึกษา** **ภาคเรียนที่ 1**
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล
เรื่อง ความสำคัญของวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย **เวลา 50 นาที**

---

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน **ส 2.1** เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีแลวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

1.2 ตัวชี้วัด

ส 2.1 **ม.3/3** อนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและเลือกรับวัฒนธรรมสากลที่เหมาะสม

2. สาระสำคัญ/แนวคิดหลัก

วัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญต่อวิถีการดำเนินชีวิตของชาวไทย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยได้ (K)
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามแบบอย่างของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยได้ (P)
3. เห็นความสำคัญของ ของวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย (A)

4. สาระการเรียนรู้

ความสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น เช่น เครื่องทอผ้า เครื่องสีข้าว ทำหน้าที่หล่อหลอมบุคลิกภาพให้กับสมาชิกในสังคม ช่วยสร้างความเป็นปึกแผ่นการเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง และเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าของสังคม เช่น การนวดแผนไทย ยาสมุนไพร

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการคิด 5.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5.3 ความมีระเบียบวินัย

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย

7. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนดูภาพวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยที่แสดงถึงการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้
   - กิจกรรมดังกล่าวมีผลต่อการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างไร
   - ข้อคิดที่ได้จากวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาไทยในแต่ละภาพมีอะไรบ้าง
2. ครูอธิบายเชื่อมโยงความคิดของนักเรียนให้เห็นว่าวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาไทยมี ความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของชาวไทย
3. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด
   - **นักเรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาไทยอย่างไรบ้าง**
     (พิจารณาตามคำตอบของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ตามความสมัครใจ ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทยที่กำหนดให้ พร้อมติดภาพถ่ายลงในช่องที่กำหนด โดยสืบค้นข้อมูลจากหนังสือเรียน หรือแหล่งข้อมูลสารสนเทศ **มาวิเคราะห์และตอบคำถามตามหัวข้อที่กำหนดใน**ใบงานที่ 3.2 เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

5. ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอใบงานที่ 3.2 หน้าชั้นเรียน ครูตรวจสอบความถูกต้อง

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำความรู้ที่ได้ศึกษามาเป็นพื้นฐานในการทำใบงานที่ 3.1 เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เมื่อทำเสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบในใบงาน และร่วมกันสรุปประเด็น สำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ในประเด็นต่อไปนี้

1) ความหมาย ความสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
2) ลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

7. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ศึกษามาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ความสำคัญของวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาไทยประเภทต่างๆ

8. เกมทบทวนความรู้ด้วย PowerPoint: ครูเตรียมเกมทบทวนความรู้ในรูปแบบ PowerPoint โดยมีคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนไป เช่น ความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย หรือประเภทของวัฒนธรรมที่พบในภาคต่าง ๆ ของไทย

กติกา: ให้แต่ละทีมส่งตัวแทนออกมาตอบคำถามทีละคน หากตอบถูกจะได้คะแนนและเลือกเปิดแผ่นป้าย หากตอบผิดจะเสียคะแนนและเปิดแผ่นป้ายไม่ได้

9. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงาน 3.3 เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคาบต่อไป

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงานที่ 3.1	ใบงานที่ 3.1	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจใบงานที่ 3.2	ใบงานที่ 3.2	*(ประเมินตามสภาพจริง)*
ตรวจใบงานที่ 3.3	ใบงานที่ 3.3	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
สังเกตความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 สื่อการเรียนรู้

1) หนังสือเรียน หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ม.3
2) ใบความรู้
3) บัตรภาพ
4) ใบงานที่ 3.1 เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
5) ใบงานที่ 3.2 เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่ชื่นชอบ
6) ใบงานที่ 3.3 เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่น่าสนใจ
7) เกมส์

9.2 แหล่งการเรียนรู้

1) ห้องสมุด
2) แหล่งข้อมูลสารสนเทศ
   - http://www.m-culture.go.th/knowlage-wisdom-all.php?m_id=103

บัตรภาพ

ภาพประเพณีแห่เทียนพรรษา

ภาพการรดน้ำดำหัว

ภาพประเพณีลอยกระทง

ภาพผักและผลไม้แกะสลัก

ภาพงานหัตถกรรม

ภาพประเพณีทำขวัญข้าว

ใบงานที่ 3.1 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตใน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพวัฒนธรรมที่กำหนดแล้วพิจารณาว่าเป็นวัฒนธรรมของภาคใด จากนั้นนำหมายเลขของภาพมาใส่ในช่องที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง

วัฒนธรรมภาคเหนือ

วัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วัฒนธรรมภาคกลาง

วัฒนธรรมภาคใต้

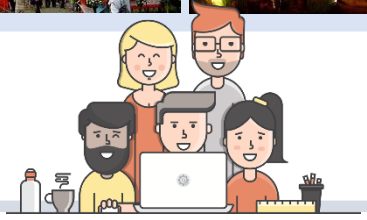

ใบงานที่ 3.1 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพวัฒนธรรมที่กำหนดแล้วพิจารณาว่าเป็นวัฒนธรรมของภาคใด จากนั้นนำหมายเลขของภาพมาใส่ในช่องที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง

วัฒนธรรมภาคเหนือ
1 , 2 , 11

วัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
6, 7, 9

วัฒนธรรมภาคกลาง
3, 4, 11

วัฒนธรรมภาคใต้
5, 8, 10

ใบงานที่ 3.2 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเลือกศึกษาวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทยที่ชื่นชอบ พร้อมติดภาพถ่ายลงในช่องที่กำหนด แล้วตอบคำถาม

ชื่อวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาพื้นบ้าน

(ติดภาพ)

ประวัติความเป็นมา

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คุณค่าและคามสำคัญ

.....
.....
.....

แนวทางการอนุรักษณ์และเผยแพร่

.....
.....
.....

ประโยชน์ที่ได้รับจากวัฒนธรรม หรือภูมิปัญญาพื้นบ้าน

.....
.....

ใบงานที่ 3.2 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเลือกศึกษาวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาไทยที่ชื่นชอบ พร้อมติดภาพถ่ายลงในช่องที่กำหนด แล้วตอบคำถาม

ชื่อวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาพื้นบ้าน

(ติดภาพ)

ประวัติความเป็นมา

.....
.....
.....

พิจารณาตามความเหมาะสมของครูผู้สอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คุณค่าและคามสำคัญ

.....
.....
.....

แนวทางการอนุรักษณ์และเผยแพร่

.....
.....
.....

ประโยชน์ที่ได้รับจากวัฒนธรรม หรือภูมิปัญญาพื้นบ้าน

.....
.....

ใบงานที่ 3.3 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนบอกความสำคัญของภูมิปัญญาไทยจากภาพที่กำหนด

วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่น่าสนใจ

โบราณสถาน.....
.....
.....
.....

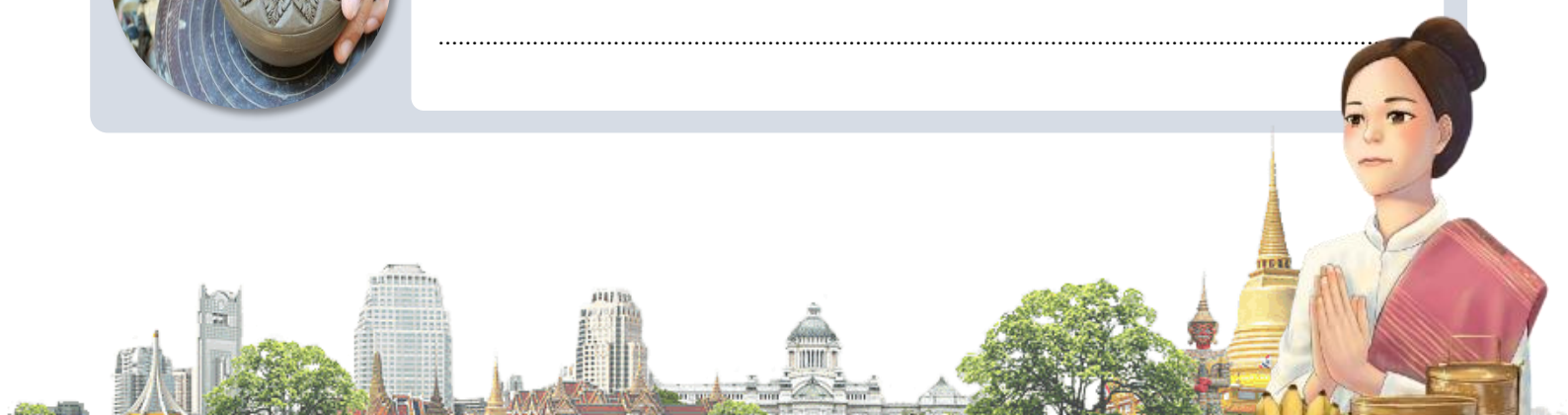
การทอผ้าไหม.....
.....
.....

สมุนไพรไทย.....
.....
.....

เครื่องปั้นดินเผาไทย.....
.....
.....

ใบงานที่ 3.3 วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
หน่วยที่: 3 วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล วิชา: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนิน

ชื่อ.....ห้อง.....เลขที่.....
ครูผู้สอน.....วันที่.....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนบอกความสำคัญของภูมิปัญญาไทยจากภาพที่กำหนด

วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่น่าสนใจ

โบราณสถาน.....
มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ของไทย ทำให้เราได้ทราบถึงข้อมูลและความ
เป็นมาของชาติ นอกจากนี้ยังแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีต
.....

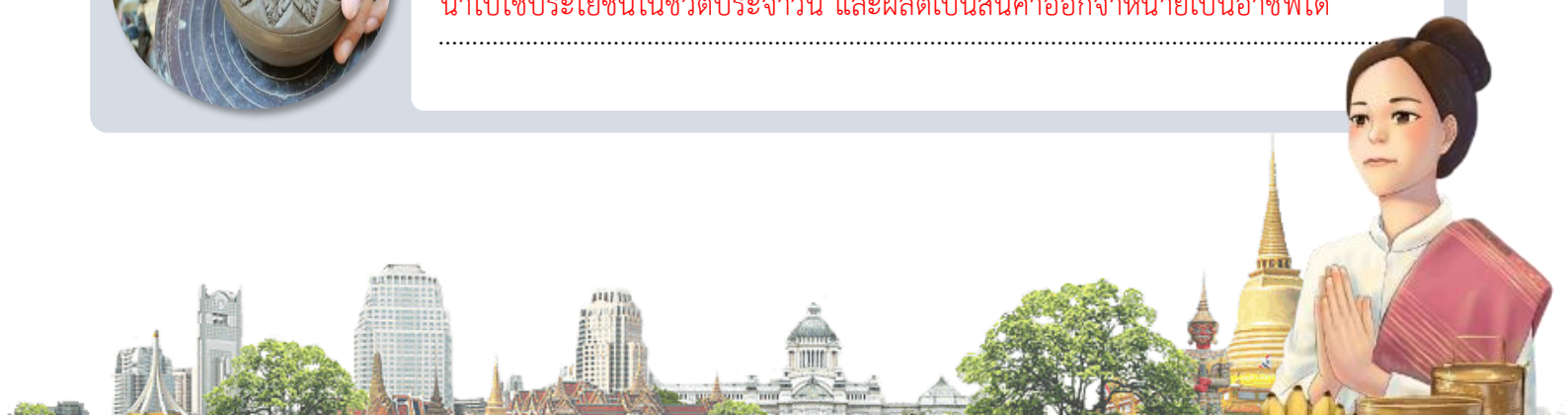
การทอผ้าไหม.....
เป็นภูมิปัญญาที่แสดงถึงความชาญฉลาดทางด้านฝีมือเป็นภูมิปัญญาที่คิดค้นนำสิ่งที่มีใน
ท้องถิ่นมาสร้างเป็นผลงานหัตถกรรมที่ล้ำค่า ซึ่งผ้าไหมไทยมีลวดลายที่สวยงาม มีความ
ประณีต

สมุนไพรไทย.....
เป็นภูมิปัญญาไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ช้านาน แม้แต่การแพทย์แผนปัจจุบันก็ยังให้การ
ยอมรับสมุนไพรไทยหลายชนิด ว่ามีสรรพคุณในการรักษาโรคสูง และมีผลข้างเคียงน้อย

เครื่องปั้นดินเผาไทย.....
เป็นการนำเอาวัตถุดิบที่หาได้ง่ายภายในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่สามารถ
นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และผลิตเป็นสินค้าออกจำหน่ายเป็นอาชีพได้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 **เรื่อง ความสำคัญของวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย**
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 **เรื่อง วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล**
รายวิชา สังคมศึกษา (ส23101) **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

- ด้านความรู้

.....

.....

- ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

- ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

- ด้านอื่นๆ *(พฤติกรรมเด่น หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล (ถ้ามี))*

.....

.....

- ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

- แนวทางการแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน
(นางสาวสุภาวดี บุสดี)

ใบความรู้ประวัติพุทธสาวก ประเพณีสงกรานต์

สงกรานต์ เป็นประเพณีเก่าแก่ของไทยที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ คำว่า “สงกรานต์” เป็นภาษาสันสกฤต แปลว่า การเคลื่อนที่ หรือการเคลื่อนย้าย หมายถึง การเคลื่อนย้ายของพระอาทิตย์จากราศีหนึ่งสู่ราศีหนึ่ง ช่วงเวลา สงกรานต์ของไทย เป็นช่วงที่พระอาทิตย์เคลื่อนย้ายจากราศีมีนสู่ราศีเมษ ดังนั้น จึงเป็นประเพณีการฉลองขึ้นปีใหม่ ตามสุริยคติ โดยทั่วไปมีกำหนด 3 วัน คือ วันที่ 13 เมษายน ซึ่งเป็นวันมหาสงกรานต์ เป็นวันที่พระอาทิตย์ก้าวเข้าสู่ ราศีเมษ และเป็นวันสิ้นปีเก่า วันที่ 14 เมษายน เป็นวันเนา ซึ่งเป็นวันที่เชื่อมต่อระหว่างปีเก่ากับ ปีใหม่ และวันที่ 15 เมษายน เป็นวันเถลิงศก หรือวันขึ้นปีใหม่ ประเทศที่มีประเพณีสงกรานต์ นอกจากไทยแล้ว ยังมีประเทศลาว กัมพูชา และพม่า รวมทั้งกลุ่มชนที่พูดภาษาตระกูลไทอีกด้วย

ประเพณีเทศกาลสงกรานต์ของไทย มีกิจกรรมที่ยึดถือแนวปฏิบัติที่สืบทอดกันมาหลายชั่วคน แตกต่างกัน ตามความเชื่อและแนวปฏิบัติของคนไทยแต่ละภูมิภาค โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้ การชำระล้างความสกปรกและ ขับไล่สิ่งไม่ดีออกไป ได้แก่ การทำความสะอาดบ้านเรือน วัดวาอาราม ตลอดจนสาธารณสมบัติ ในบางถิ่นมีการ อาบน้ำสระผมในลักษณะเป็นพิธีกรรม มีการนิมนต์ให้พระสงฆ์สวดมนต์ขับไล่สิ่งชั่วร้ายและเกิดสิริมงคล การไปวัดเพื่อ แสดงคารวะต่อพระรัตนตรัย และทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว การแสดงคารวะหรือ ขออโหสิกรรม จากผู้อาวุโส หรือผู้มีพระคุณด้วยการมอบดอกไม้ เสื้อผ้าและน้ำหอม รวมทั้งการแสดงความปรารถนาดีต่อกันด้วย การอวยพรและรดน้ำ ตลอดจนการรื่นเริงสนุกสนาน มีการละเล่นของหนุ่มสาว โดยบางท้องถิ่นจะทำความสะอาด สถานที่และจับจ่ายในวันที่ 13 วันที่ 14 เป็นวันสุกดิบ มีการทำอาหาร เพื่อเตรียมที่จะทำบุญ ส่วนวันที่ 15 เป็นการไป ทำบุญที่วัด หลังจากนั้นก็ไปคารวะผู้ใหญ่ การสาดน้ำจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 13 – 15 เมษายน บางแห่งอาจต่อเนื่อง ไปอีก 2 – 3 วัน

สงกรานต์ ถือเป็นประเพณีที่งดงามมีคุณค่า สะท้อนถึงความเป็นไทย เป็นช่วงเวลาแห่งการรักษากายใจและ สิ่งแวดล้อม เป็นโอกาสของการแสดงความกตัญญูและความปรารถนาดีต่อผู้มีพระคุณ การแสดงความเอื้ออาทรต่อ ครอบครัว ญาติมิตรและชุมชน

สงกรานต์ ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติประจำปีพุทธศักราช 2554 และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติในปีพุทธศักราช 2566

การประชุมของยูเนสโก ครั้งที่ 18 วันพุธที่ 6 ธันวาคม 2566 ณ สาธารณรัฐบอตสวานา พิจารณาประกาศให้ "สงกรานต์ในประเทศไทย ประเพณีปีใหม่ไทย" (Songkran in Thailand, traditional Thai New Year festival) ขึ้นทะเบียนเป็นรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ ค.ศ.2023

ใบความรู้ประวัติพุทธสาวก บุญผะเหวด

บุญผะเหวด หรือ บุญพระเวส หมายถึง บุญพระเวสสันดร เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า บุญมหาชาติ ชาวอีสานจะนิยมจัดขึ้นในเดือนสี่ (ช่วงเดือนมีนาคม) เป็นบุญประจำปีในฮีตสิบสอง ดังที่ปราชญ์อีสานได้ประพันธ์ผญา (บทกลอน) เกี่ยวกับการทำบุญในช่วงเดือนสามและเดือนสี่ไว้ว่า “เถิงเมื่อเดือนสามค้อยเจ้าหัวคอยปั้นข้าวจี่ ตกเมื่อเดือนสี่ค้อยจัวน้อยเทศน์มัทรี” แปลว่า เมื่อถึงเดือนสามพระภิกษุสามเณรจะรอชาวบ้านทำบุญข้าวจี่ และเมื่อถึงเดือนสี่(ช่วงเดือนมีนาคม) ชาวบ้านจะรอ สามเณรเทศน์กัณฑ์มัทรีในงานบุญมหาชาติ คำว่า "ผะเหวด" เป็นภาษาอีสาน มีที่มาจากงานประเพณีพระเวสสันดรชาดกในภาษาภาคกลาง หรืองานบุญมหาชาติการเทศน์ของพระภิกษุสามเณรมี ๒ ลักษณะ คือ

๑.เทศน์แบบอ่านหนังสือหรือเทศน์ธรรมดา

๒.เทศน์เล่นเสียงยาวๆหรือเรียกว่าเทศน์แหล่ พระผู้เทศน์มีการเล่นลูกคอและทำเสียงสูงต่ำ เพื่อให้เกิดความไพเราะ

การจัดงานบุญผะเหวดนั้นอยู่ที่การเทศน์เรื่องพระเวสสันดรชาดกหรือเทศน์มหาชาติ มีจำนวนทั้งหมด ๑๓ กัณฑ์ดังนี้ กัณฑ์ที่ ๑. ทศพร ๑๙ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๒. หิมพานต์ ๑๓๔ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๓. ทานกัณฑ์ ๒๐๙ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๔. วนปเวส ๕๗ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๕. ชูชก ๗๙ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๖. จุลพน ๓๕ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๗. มหาพน ๘๐ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๘. กุมาร ๑๐๑ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๙. มัทรี ๙๐ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๑๐. สักกบรรพ์ ๔๓ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๑๑. มหาราช ๖๙ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๑๒. ฉกษัตริย์ (หกกษัตริย์) ๓๖ พระคาถา กัณฑ์ที่ ๑๓. นครกัณฑ์ ๔๖ พระคาถา

อีกประการหนึ่งคือเพื่อระลึกถึงพระเวสสันดร พระโพธิสัตว์ผู้บำเพ็ญเพียรบารมีชาติสุดท้ายของพระองค์ก่อนจะเสวยชาติเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ และตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เป็นศาสดาของศาสนาพุทธ พระเวสสันดร ถือว่าเป็นชาติที่สำคัญยิ่งเนื่องจากเป็นชาติที่พระองค์ได้บำเพ็ญทานบารมีอย่างใหญ่หลวง งานบุญผะเหวดเป็นงานมหากุศล ให้รำลึกถึงการบำเพ็ญบุญ คือ ความดีที่ยิ่งยวด อันมีการสละความเห็นแก่ตัวเพื่อผลคือประโยชน์สุขอันไพศาลของมวลชนมนุษย์ชาติเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงถือเป็นเทศกาลที่ชาวร้อยเอ็ดทั้งหลายพึงสนใจร่วมกระทำบำเพ็ญบุญ และได้อนุรักษ์สืบทอดเป็นวัฒนธรรมสืบมา อนุชนรุ่นหลังควรเห็นคุณค่า และอนุรักษ์เป็นวัฒนธรรมสืบไป

สิ่งสำคัญที่เราจะเห็นได้จากงานบุญผะเหวดนั่นก็คือ การสร้างงานศิลปะ อันสื่อให้เห็นถึงความละเมียดละไมทางจิตใจของผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ เพราะศิลปะเปรียบดังภาษาที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของมนุษยชาติตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เช่น การทำผ้าผะเหวด การทำธงผะเหวด การจัดขบวนแห่ให้มีความสวยงามตระการตา เป็นต้น

ใบความรู้ประเพณีทำขวัญข้าว

ประเพณีทำขวัญข้าว เป็นประเพณีเซ่นสรวงแม่โพสพของชาวนาไทย การทำขวัญข้าวเกิดจากความเชื่อว่าต้นข้าวมีขวัญหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองที่เรียกว่า “แม่ขวัญข้าว” หรือ “แม่โพสพ” จึงทำให้ต้นข้าวเจริญงอกงามดี หากขวัญข้าวไม่อยู่กับต้นข้าว ข้าวก็จะไม่ออกรวงหรือไม่เจริญงอกงามสมบูรณ์ ผลผลิตที่ได้ก็จะไม่พอเลี้ยงชีพ ดังนั้น จึงต้อเอาใจปฏิบัติต่อข้าวด้วยความเคารพและมีความกตัญญูรู้คุณข้าว แหล่งปฏิบัติ พบในทุกภาคของประเทศไทย ชาวภาคกลางและภาคใต้เรียกว่า ทำขวัญข้าว ชาวภาคเหนือและภาคอีสาน เรียกว่า เรียกขวัญข้าว ชาวนาภาคกลางและภาคใต้ทำขวัญข้าวหลายครั้งตั้งแต่เมื่อเริ่มมีเมล็ดข้าวอยู่ในรวง ตอนเก็บเกี่ยวขนข้าวเข้าลานและตอนขนข้าวเข้ายุ้ง ส่วนชาวนาภาคเหนือและภาคอีสานจะทำขวัญในช่วงที่ได้ผลผลิตแล้วและเตรียมขนข้าวเข้ายุ้งเท่านั้น

สถานภาพปัจจุบัน แม้ว่าประเพณีทำขวัญข้าวยังคงมีอยู่บ้างในบางท้องถิ่น แต่ก็เปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระบบการทำนา การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือการเกษตรที่ทันสมัย ชาวนารุ่นเก่าในภาคกลาง บางคนยังคงมีการทำขวัญข้าวตอนข้าวตั้งท้อง เพราะเป็นช่วงของการบำรุงรักษาต้นข้าวและยังมีความเชื่อในแม่โพสพ ในบางท้องถิ่นประกอบพิธีทำขวัญแม่โพสพร่วมกับการทำผ้าป่าข้าวเปลือกแทน เพื่อเรี่ยไรข้าวเปลือกนำเงินมาบูรณะหรือสร้างสิ่งก่อสร้างในวัด บางชุมชนที่เคยเป็นแหล่งปลูกข้าวในอดีตบ้างก็จัดพิธีทำขวัญแม่โพสพร่วมกับงานประจำปีของวัด บางชุมชนจัดเป็นพิธีเข้าทรงที่ศาลแม่โพสพในเดือนสี่ บางท้องถิ่นก็จัดเป็นพิธีกรรมประดิษฐ์เพื่อการท่องเที่ยว รูปแบบของพิธีกรรมในปัจจุบันจึงถูกปรับเปลี่ยนให้ย่นย่อหรือรวบรัดมากขึ้น และมักจะอยู่ในรูปแบบของการบอกกล่าวและการบนบานมากกว่าการประกอบพิธีกรรมเต็มรูป ผู้รู้ขั้นตอนในการทำพิธีกรรมมีจำนวนลดลง หมอขวัญส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่ศึกษาจากเอกสารมิใช่ผู้ที่สืบทอดจากการปฏิบัติเหมือนก่อน อย่างไรก็ตาม พิธีกรรมทำขวัญข้าวก็ยังตอบสนองทางด้านจิตใจ ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ชาวนาไทย

ประเพณีทำขวัญข้าว ได้รับการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ประจำปี พ.ศ. 2554

ใบความรู้ประเพณีวิ่งควาย

วิ่งควาย เป็นกีฬาเก่าแก่ดั้งเดิมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นชนิดหนึ่งของไทย เป็นการแสดงออกถึงความผูกพันแน่นแฟ้นระหว่างคนกับควายไทยซึ่งเป็นสัตว์ใช้งานเกษตรกรรมสารพัดประโยชน์ที่ทรงคุณค่าคู่บ้านคู่เมือง เมื่อยามว่างจากงานก็นำควายมาประลองแข่งขันกันเป็นการพัฒนาบำรุงสายพันธ์ควายไทยให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นโดยให้คนขี่หลังควายควบคุมควายให้วิ่งแข่งขันกัน ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเริ่มมีการเล่นวิ่งควายตั้งแต่เมื่อใด แต่พบหลักฐานว่ามีการเล่นวิ่งวัว วิ่งควายกันแล้วตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา (ชัชชัย โกมารทัต, 2527) ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นประมาณรัชสมัยรัชกาลที่ 1 และรัชกาลที่ 2 พบหลักฐานการเล่นวิ่งควายในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ตอนงานสมโภชอภิเษกศรีสุวรรณกับนางเกษรา มีความกล่าวถึงการเล่นวิ่งควายว่า "...พอกลองหยุดจุดดอกไม้ไฟสว่าง แสงกระจ่างแจ่มเหมือนดังเดือนหงาย ดอกไม้กลคนชิงกันวิ่งควาย พวกผู้ชายสรวลเสเสียงเฮฮา ..." (สุนทรภู่, 2514) ต่อมาในรัชกาลที่ 4 พบว่าวิ่งควายนิยมเล่นในเชิงการพนันด้วย ถึงขนาดทางราชการต้องกำหนดให้เสียภาษีอากรบ่อนเบี้ย (กรมศิลปากร, 2507) ในปัจจุบันวิ่งควายยังมีนิยมเล่นกันอยู่ โดยเฉพาะประเพณีวิ่งควายที่จังหวัดชลบุรีนั้นจัดเล่นกันในช่วงก่อนออกพรรษาสืบทอดต่อเนื่องกันมายาวนาน จนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก

ลักษณะเฉพาะที่แสดงอัตลักษณ์: 1.ควายไทยเป็นสัตว์ใช้งานเกษตรกรรมสารพัดประโยชน์ที่ทรงคุณค่าคู่บ้านคู่เมืองไทย วิ่งควายจึงเป็นการแสดงออกถึงความผูกพันแน่นแฟ้นระหว่างชาวนาไทย ควายไทย และอาชีพเกษตรกรรมทำนาของไทย 2. การเล่นวิ่งควายของไทยมีประวัติยาวนานกว่า250ปี อย่างน้อยมีการเล่นแล้วในสมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งปรากฏหลักฐานชัดเจน 3. ลักษณะวิธีการเล่นวิ่งควายเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของไทย ที่ไม่เหมือนชาติอื่นๆ 4. ในปัจจุบันยังมีนิยมเล่นกันอยู่ โดยเฉพาะประเพณีวิ่งควายที่จังหวัดชลบุรีมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก

วิธีการเล่น: มีลักษณะเป็นการเล่นขี่ควายแข่งขันวิ่งเร็วกัน โดยผู้เล่นแต่ละคนจะขึ้นขี่หลังควายของตนเองอยู่หลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มเล่นก็จะควบคุมควายให้วิ่งไปให้เร็วที่สุดแข่งขันกันไปให้ผ่านเส้นชัย ควายใครวิ่งผ่านเส้นชัยก่อนจะเป็นผู้ชนะ

คุณค่า: ด้านร่างกายจะช่วยพัฒนาความแข็งแรงของแขน ลำตัว สะโพก ขา เสริมสร้างการทรงตัวที่ดี ด้านจิตใจจะช่วยส่งเสริมความร่าเริงแจ่มใส ความสนุกสนาน ด้านอารมณ์จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านสติปัญญาจะช่วยส่งเสริมการใช้ความคิด การวางแผน การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ด้านสังคมจะช่วยฝึกการเคารพกฎกติกา การยอมรับความสามารถผ์อื่น การเป็นมิตรสร้างสัมพันธ์ ความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านวัฒนธรรมจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิถีชีวิตของคนกับควาย ความสำคัญของควายกับอาชีพเกษตรกรรมของไทย

ใบความรู้ประเพณีแห่เทียน

ประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นประเพณีปฏิบัติของชาวพุทธที่ได้กระทำมาแต่ครั้งพุทธกาล เหตุที่ทำให้เกิดประเพณีนี้เพราะสมัยก่อนในช่วงฤดูฝนมีภิกษุได้เดินไปเหยียบย่ำข้าวกล้าในนาของชาวบ้านทำให้ได้รับความเดือดร้อน ดังนั้นพระพุทธเจ้าจึงได้อนุญาตให้ภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาที่วัดเป็นเวลา 3 เดือน คือในช่วงวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเป็นช่วงสิ้นสุดการเก็บเกี่ยวของชาวบ้านพอดี ในช่วงเข้าพรรษานี้ประชาชนจะนำเทียนไปถวายพระภิกษุ เพื่อประกอบพิธีทางศาสนาและศึกษาเล่าเรียนในเวลาค่ำคืนเพราะเชื่อว่าจะทำให้ตนเฉลียวฉลาดมีไหวพริบปฏิภาณประดุจแสงเทียนที่ส่องทางสว่างขจัดความมืดมนทางปัญญาได้ ดังจะปรากฏอยู่ในฮีตสิบสองคองสิบสี่ หลักปฏิบัติที่ชาวอีสานยึดถือมาเป็นเวลานาน

การแห่เทียนพรรษาแต่เดิมมิได้ยิ่งใหญ่เหมือนในปัจจุบัน มีเพียงแต่ชาวบ้านร่วมกันบริจาคเทียนให้กับหัวหน้าชุมชน แล้วนำมามัดติดกันกับลำไม้ไผ่เป็นปล้อง ๆ เรียกว่า “เทียนมัดรวม” แล้วปิดรอยต่อด้วยกระดาษสี (กระดาษทอง-เงิน) ตอกเป็นลวดลายต่าง ๆ เสร็จแล้วนำต้นเทียนมัดไปมัดติดกับฐานที่ทำจากปี๊บน้ำมันก๊าดหรือน้ำมันมะพร้าว แห่เทียนไปถวายวัดต่าง ๆ ในชุมชนของตน สมัยก่อนจะนิยมใช้พาหนะเกวียนเทียมวัวหรือใช้คนลากจูง มีขบวนแห่ตีกลอง ฆ้อง กรับ ฟ้อนรำสนุกสนานรื่นเริง ต่อมาการทำเทียนได้พัฒนาขึ้นถึงการต้มหล่อลงไปในแม่พิมพ์ออกมาเป็นดอกเป็นดวงคล้ายลายไทย นำมาติดประดับตกแต่ง ต้นเทียนที่มีลักษณะเรียบ เรียกว่า “เทียนประเภทติดพิมพ์” นายช่างคนแรกเป็นผู้คิดเริ่มทำต้นเทียนประเภทติดพิมพ์ของเมืองอุบลราชธานี คือ นายโพธิ์ ส่งศรี สมัยต่อมานายสวน คูณผล ช่างฝีมือได้คิดประยุกต์วิธีดังกล่าวตกแต่งต้นเทียนให้มีความวิจิตรยิ่งขึ้น โดยการทำฐานเทียนเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ ด้วยการปั้นและการตกแต่งด้วยขี้ผึ้งทำให้เทียนพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานีมีความงดงามละเอียดมากยิ่งขึ้น

ปี พ.ศ. 2495 ประชาขนเริ่มให้ความสนใจและเห็นความสำคัญในการตกแต่งเทียนพรรษาและประเพณีแห่เทียนพรรษามากยิ่งขึ้น เมื่อทางจังหวัดได้ส่งเสริมให้เข้ากับงานประเพณีเข้าพรรษา เป็นงานประเพณีประจำจังหวัดในครั้งแรก ชนิดของต้นเทียนมี 2 ประเภท คือ เทียนพรรษาประเภทมัดรวมตกแต่งด้วยกระดาษสี และประเภทติดพิมพ์ เท่านั้น เมื่อ พ.ศ. 2497 นายอารี สินสวัสดิ์ และนายประดับ ก้อนแก้ว นายช่างทำเทียนพรรษาได้พัฒนาวิธีทำเทียนพรรษาให้งดงามวิจิตรพิสดารมากยิ่งขึ้น โดยใช้หินสบู่สำหรับลับมีดโกนปลงผมพระภิกษุสงฆ์นำมาแกะแม่พิมพ์เป็นลวดลายต่าง ๆ แล้วกดขี้ผึ้งลงไปออกมาเป็นลวดลายต่าง ๆ ขี้ผึ้งที่ใช้ใช้ขี้ผึ้งบริสุทธิ์ (ขี้ผึ้งแท้ธรรมชาติ) ทำให้เกิดสีสันของต้นเทียนและลวดลาย

ภาพประกอบ

ภาพประกอบ

เกมทายภาพ
วัฒนธรรมท้องถิ่นไทย

1. ภาพคืออะไร
เลือกตัวช่วย
1 2 3 4 5
6 7 8 9 10
11 12 13 14 15
16 17 18 19 20
21 22 23 24 25
ตัวช่วย หมายเลข 1
ตัวช่วย หมายเลข 2
ตัวช่วย หมายเลข 3
เฉลย

เกมปริศนาภาพคำ
เรื่อง ประเพณีไทย

หมดเวลา
ข้อที่ 4
ไหลเรือไฟ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
วัฒนธรรมไทย
และวัฒนธรรมสากล

วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
การจำแนกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
1. วัฒนธรรมและภูมิปัญญาพื้นบ้าน
วัฒนธรรม
ตามท้องถิ่นและภูมิภาคต่าง ๆ
ที่ชนแต่ละกลุ่มได้สร้างสรรค์ขึ้นและ
ใช้เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในกลุ่มของตน
วัฒนธรรมล้านนา
วัฒนธรรมอีสาน
วัฒนธรรมภาคกลาง
วัฒนธรรมภาคใต้